Vår referens: dnr 23-27637

Bemötande av synpunkter från samråd av utkast till marknadsanalys och beslut om reglering, publicerat den 20 mars 2026

PTS genomförde under perioden den 20 mars - 29 april 2026 ett samråd av myndighetens utkast till marknadsanalys samt utkast till beslut om reglering på marknaden för lokalt tillträde till nätinfrastruktur via en fast anslutningspunkt (marknad 1) (samrådet 2026). PTS mottog 36 svar.

Dessförinnan hade PTS under perioden den 6 maj–18 juni 2025 genomfört ett samråd av utkast till marknadsanalys samt utkast till beslut och mallar för beslut om reglering (samrådet 2025).

Flera av synpunkterna som framfördes i samrådet 2025 framfördes igen i det senaste samrådet. Synpunkterna som framfördes 2025 har bemötts i PTS bemötande, se Bilaga 9 i samrådet 2026.

PTS har tagit del av samtliga synpunkter. I detta dokument redovisar och bemöter myndigheten främst de huvudsakliga och tillkommande synpunkter som gavs in i samrådet 2026. I övrigt hänvisas till bemötandet rörande samrådet 2025.

PTS redovisar i detta dokument även vilka justeringar i sak som gjorts i de nya utkasten som notifierats till kommissionen.

PTS kommer att skicka individuella utkast till beslut till de 63 nätägare som identifieras som SMP-operatör.

Synpunkter som inte föranlett några ändringar i sak

PTS analys avseende mobilt bredband

Många aktörer framförde åter att mobilt bredband redan idag utövar ett effektivt konkurrenstryck mot bredband via fiber. Liksom tidigare framhölls att mobilt bredband kan leverera motsvarande hastigheter som fiberbaserat bredband, att många slutanvändare som fått erbjudande om att ansluta sig till ett fibernät i stället väljer mobilt bredband, och att slutanvändare som redan är anslutna till ett fibernät i

allt högre utsträckning väljer mobilt bredband. Aktörerna ansåg att mobilt bredband därför bör ingå på samma slutkundsmarknad som bredbandstjänster via fibernät, eller att ett konkurrenstryck från mobilt bredband i vart fall borde beaktas i andra delar av analysen.

PTS hänvisar till sitt bemötande av synpunkterna i samrådet 2025. Mot bakgrund av att så många aktörer ifrågasätter PTS slutsats upprepar och lägger PTS till följande.

För att mobilt bredband ska anses vara utbytbart med bredband via fiber i konkurrensrättslig mening, krävs att slutanvändarnas benägenhet att byta till mobilt bredband effektivt *återhåller priserna på bredband via fiber*.

Utbytbarheten är större inom kundgruppen icke-fiberanslutna hushåll. Kundgruppen icke-fiberanslutna hushåll utgör en mycket liten andel av slutanvändarna och nätägarna kan enkelt identifiera dem och tillämpa särskilda villkor mot dem. Sammantaget bedöms kundgruppens preferenser därför inte påverka priserna på bredband via fiber i någon beaktansvärd grad.

Förhållandet att vissa slutanvändare gått över från fibernät till mobilt bredband visar i sig inte att mobilt bredband konkurrerar med bredband via fibernät på ett sätt som innebär att mobilt bredband bör ingå på samma relevanta produktmarknad. Att priserna på bredband via fiber sätts till en nivå där en andel slutanvändare väljer bort produkten till förmån för en annan produkt stämmer fullt ut överens med hur ett dominerande företag kan förväntas agera på en marknad där kundernas betalningsvilja varierar.

Några tecken på att priserna på bredband via fiber har sänkts, eller att prishöjningar har stannat av, i takt med att mobilt bredband i ökad omfattning erbjudits till lägre priser, har PTS inte sett. Tvärtom har fiberpriserna generellt sett stigit under perioden.

För att en prisåterhållande effekt ska vara sannolik förutsätts att det finns en risk och möjlighet för att en väsentlig andel av fiberanslutna slutanvändare vill och kan gå över till mobilt bredband. PTS har bedömt att det sannolikt skulle vara svårt för mobiloperatörerna att kunna tillhandahålla tillräcklig kapacitet i mobilnäten om en stor del av slutanvändarna som idag använder bredband via fiber skulle gå över till mobilt bredband.

Flera aktörer framhöll att kapaciteten i mobilnäten är mycket god och tillräcklig för att mobilt bredband i det framåtblickande perspektivet ska kunna erbjudas till väsentligt många fler slutanvändare än idag. Det har påtalats att mobilnäten har mycket outnyttjad kapacitet, vilken kommer att öka genom användning av hittills outnyttjat spektrum och uppgradering av näten, detta utan några stora kostnader.

Tele2 och Telenor, som är mobiloperatörer, framförde att de delar PTS bedömning att mobilt bredband inte utgör ett effektivt konkurrenstryck på marknaden för bredbandstjänster via fibernät till enfamiljshus. De delade även PTS bedömning att det skulle krävas ökad kapacitet i och utbyggnad av mobilnäten för att en väsentligt större andel av slutanvändarna ska kunna övergå till mobilt bredband. De pekade på att någon väsentlig frekvenstilldelning inte kommer att ske under den kommande regleringsperioden och att marknadsaktörerna nyligen gjort stora investeringar i mobilnäten. Några nya stora utbyggnadsprojekt kommer mot denna bakgrund inte att ske under de kommande åren.

PTS slutsats gällande mobilt bredband grundar sig under alla omständigheter i första hand på att kundtappet till mobilt bredband har varit begränsat i relation till hur mycket priset på fast bredband ökat i förhållande till priset på mobilt bredband. Detta indikerar, oavsett frågan om kapacitet i näten, att det inte är troligt att mobilt bredband inom den kommande regleringsperioden kommer att utöva någon tillräcklig återhållande effekt på fiberpriserna. Till detta kommer att rådande prisnivåer på bredband via fiber i många fall redan idag kan antas vara på en nivå som överstiger ett potentiellt konkurrensutsatt pris.

PTS har mot denna bakgrund inte reviderat sin analys eller slutsats i denna del (se avsnitt 3.3.6 i marknadsanalysen, Bilaga 1. PTS har dock lagt till en figur som visar att grossistpriserna (relationsavgifter och näthyra) i olika nät är oberoende av hur stor andel av de enfamiljshus som nätägaren ansluter som har inomhustäckning i 3500-MHz-bandet.

Kommunikationsoperatörstillträdets betydelse för slutkundskonkurrensen

Nätägare som identifierats som SMP-operatörer framförde åter att slutkundskonkurrensen fungerar väl och att reglering därför inte behövs. Utöver uppfattningen att mobilt bredband utövar konkurrenstryck mot bredbandstjänster via fibernät, menade de att kommunikationsoperatörsmodellen innebär att konkurrensen på slutkundsmarknaden för bredbandstjänster via fibernät till enfamiljshus fungerar väl. Aktörer som är tjänsteleverantörer, men inte nätägare, delade i stället PTS bedömning att konkurrensen på slutkundsmarknaden inte fungerar väl och att reglering därför behövs.

Synpunkterna sammanföll i stort med vad som framfördes i samrådet 2025. PTS har inte reviderat sin analys eller slutsats i denna del, utan hänvisar till bemötandet i Bilaga 9 i samrådet 2026.

Bedömningen att det inte är proportionerligt att reglera nätägare med färre än 5 000 anslutningar till enfamiljshus

Flera aktörer invände mot PTS bedömning att det inte finns skäl att utse nätägare med färre än 5 000 anslutningar till enfamiljshus som SMP-operatörer.

Open Infra menade att PTS även bör beakta mer lokala förhållanden, som närhet till annans nät och antalet hushåll i en kommun. Nätägaren förordade att PTS, likt den finska regleringsmyndigheten, bör tillämpa ett kriterium om lägsta antal anslutna hushåll i en kommun (1 000 hushåll). [1]

PTS har definierat nätbaserade geografiska marknader och menar att marknadsmakten som nätinnehavet ger upphov till är densamma oavsett antalet hushåll i en viss kommun. PTS noterar att den finska regleringsmyndigheten har definierat kommunala geografiska marknader (där SMP-operatörens marknadsandel oftast är mycket stor), varför just kommunala förhållanden kan vara relevanta att beakta.

Den potentiella SMP-operatörens absoluta storlek är en omständighet som enligt kommissionens s.k. SMP-riktlinjer[2] ska beaktas vid SMP-bedömningen. Om ett företag identifieras som SMP-operatör ska den enligt LEK åläggas skyldigheter, som ska vara nödvändiga, ändamålsenliga och proportionella.

PTS bedömer fortfarande att reglering skulle riskera att bli oproportionellt kostsam och betungande för små nätägare, särskilt i relation till den begränsade konsumentnytta som regleringen sannolikt skulle innebära, i förhållande till den potentiella efterfrågan på lokalt tillträde.

Sammantaget finner PTS därför att det inte är proportionellt att ålägga förhandsreglering för små nätägare och PTS har inte reviderat sin bedömning att 5 000 är en rimlig storleksgräns.

PTS har dock gjort vissa främst strukturella ändringar i avsnitt 7.2.11 i marknadsanalysen i syfte att förtydliga denna bedömning.

Individuella förhållanden som ligger till grund för slutsatsen om reglering

Flera nätägare som identifierats som SMP-operatörer anförde att PTS inte i tillräcklig utsträckning har gjort en individuell bedömning av förhållandena på de relevanta

[1] Kommunikationsverkets beslut om betydande marknadsinflytande på abonnentförbindelsemarknaden och bitstream-marknaden: Ålands Telefonandelslag, den 15 mars 2018, dnr 21/961/2017.

[2] Kommissionens riktlinjer för marknadsanalyser och bedömning av betydande marknadsinflytande inom ramen för EU:s regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (2018/C 159/01).

marknaderna eller de förhållanden som påverkar SMP-bedömningen, med andra ord att PTS inte tillräckligt beaktat marknadsförhållanden och ageranden för respektive nätägare.

PTS konstaterar att det förra samrådet innefattade utkast till mallbeslut för olika kategorier av nätägare (rena grossister respektive vertikalt integrerade företag). Nu notifierar PTS utkast till beslut för var och en av de identifierade SMP-operatörerna. Det förhållandet att bedömningen är likartad i besluten innebär inte att PTS inte har gjort individuella bedömningar.

PTS gör, för alla nätägare, bedömningen av betydande marknadsmakt i enlighet med kriterier i kommissionens SMP-riktlinjer. Nätägarna har en marknadsandel om 100 procent, dvs. ett nätmonopol. Att det eventuellt finns andra nätägare i relativ geografisk närhet, t.ex. inom samma ort, beaktas inte eftersom det inte ger upphov till något konkurrenstryck, vilket beror på att förutsättningarna för parallelletablering saknas. Marknadsandelen utgör en mycket stark presumtion för betydande marknadsmakt. Accessnät som ansluter enfamiljshus är en nödvändig flaskhalsresurs som är svår att replikera. Någon nämnvärd grad av köparmakt finns inte. Det indirekta konkurrenstrycket från mobilt bredband är enligt PTS inte tillräckligt effektivt för att ha en återhållande effekt på fiberpriserna. Dessa förhållanden gäller för samtliga potentiella SMP-operatörer, vilket beskrivs och bedöms i de individuella besluten.

PTS har vidare beaktat om nätägarnas kommersiella tillhandahållande av tillträde till accessnät som ansluter enfamiljshus är sådant att det talar mot att nätägaren ska anses ha SMP eller om det saknas regleringsbehov.

I princip alla nätägare, som alls erbjuder tillträde i sitt nät, erbjuder kommunikationsoperatörstillträde. Ett sådant tillträde är enligt PTS bedömning inte tillräckligt för att ge upphov till effektiv konkurrens på slutkundsmarknaderna. Några nätägare uppger därutöver att de erbjuder lokalt fysiskt tillträde. PTS utredning visar dock att detta inte sker på ett effektivt och transparent sätt. Grossistköparna kan med andra ord inte köpa produkten på ett förutsägbart och kommersiellt sätt. Detta styrks av att någon faktisk försäljning knappt sker (med mindre att det är fråga om någon typ av etablerat samarbete med särskilda grossistkunder). PTS slutsats är därför alltjämt att nätägarna bör anses ha SMP om de inte *de facto* erbjuder lokalt fysiskt tillträde på ett ändamålsenligt sätt som möjliggör, på ett liknande sätt som ett reglerat tillträde, för tillträdande operatörer att köpa grossistprodukten och konkurrera på slutkundsmarknaden, till nytta för slutanvändarna.

Tillträdesskyldigheten

PTS förslag till tillträdesskyldighet innebär, för de flesta SMP-operatörer, att nätägaren i första hand ska tillhandahålla lokalt fysiskt tillträde till fibernät som ansluter enfamiljshus.

Fysiskt tillträde ska kunna erbjudas till minst två tillträdande operatörer från varje tillträdespunkt. Om detta inte är tekniskt eller ekonomiskt genomförbart, ska i stället lokalt virtuellt tillträde (eng. *Virtual Unbundled Local Access*, VULA) tillhandahållas. Kravet på att fysiskt tillträde ska kunna erbjudas till minst två tillträdande operatörer gäller även för SMP-operatörer som endast åläggs en skyldighet om fysiskt tillträde.

Några aktörer ifrågasatte att fysiskt tillträde ska tillhandahållas till minst två operatörer. Telenor tyckte att fyra tillträdande operatörer ska ges möjlighet att få plats då detta speglar den faktiska konkurrenssituationen på marknaden. Telia framförde att det var oproportionerligt att tillträde ska kunna erbjudas minst två. Telia menade att skyldigheten, för Telias del, möjligen avser möjligheten till samlokalisering. Skyldigheten är då felplacerad och ska tas bort. I den mån så är fallet kan noteras att samlokalisering erbjuds där det är möjligt, ett erbjudande som också innebär att Telia erbjuder anpassning där det är möjligt.

Telenor framförde även att det i skyldigheten ska framgå vad fysisk plats faktiskt innebär. Enligt Telenor ska nödvändigt utrymme baseras på ett halvt rack per tillträdande operatör.

PTS bedömer att det finns risk för att lokalt tillträde inte leder till tillräcklig konkurrens där tillträde inte kan erbjudas till minst två tillträdande operatörer. PTS har inte funnit skäl att ändra skyldigheten (skyldighet 1.2 och i skälen till denna)

VULA-skyldigheten, tekniska krav

I utkastet till skyldighet om VULA som publicerades i samrådet 2026 hade PTS genomfört vissa justeringar jämfört med utkastet som publicerades 2025. Justeringarna innebär lättnader och förtydliganden. Flera aktörer välkomnade justeringarna.

Några nätägare ifrågasatte behovet av en skyldighet att tillhandahålla VULA eftersom det redan finns ett tillträde som enligt deras bedömning är likvärdigt (KO-tillträde). PTS bedömer fortsatt att VULA, som tillhandahålls på lager 2, ger större möjligheter för kontroll och produktdifferentiering än KO-tillträde.

Invändningarna har inte föranlett PTS att göra justeringar i skyldigheten (skyldighet 1.3 och skälen till denna i de individuella besluten).

Kostnader för att tillhandahålla tillträde

Många nätägare upprepade att det är förenat med betydande kostnader att tillhandahålla lokalt fysiskt tillträde och VULA och att PTS inte utrett detta tillräckligt.

Framtagandet av en ny grossistprodukt kommer ofrånkomligen att innebära kostnader och att dessa kan variera mellan nätägarna beroende på exempelvis befintlig nätstruktur. Det är inte möjligt för PTS att beräkna exakta kostnader för var och en av nätägarna. Sammantaget bedömer PTS att det är nödvändigt att införa föreslagen reglering och att nyttan för slutanvändarna av reglering överväger det ingrepp som reglering kan medföra för nätägarna.

Skyldigheten om rättvis och skälig prissättning

Vissa aktörer anförde i samrådet att PTS utkast fortfarande är otydligt vad gäller hur ett rättvist och skäligt pris kommer att bedömas, och hur en sådan bedömning kommer att göras i förhållande till den kalkylmodell som PTS håller på att ta fram. Telia framförde att det enligt företagets mening är uppenbart att den föreslagna skyldigheten om rättvis och skälig prissättning i praktiken motsvarar kostnadsorienterad prissättning. Företaget menade att skyldigheten behöver omarbetas i grunden för att uppfylla kraven på rättssäkerhet, transparens och proportionalitet. Alternativt kan PTS avstå från att införa prisreglering nu och arbeta färdigt sin uppfattning om den prismodell som PTS överväger, innefattande att notifiera den separat. Telia framförde också att PTS bör avvakta införande av prisreglering för att i stället övervaka utvecklingen av priserna på marknaden.

Tillträdesreglering utan möjlighet för PTS att utöva tillsyn över tillträdespriserna riskerar att bli verkningslös. PTS anser därför att det är nödvändigt att införa prisreglering. Rättvis och skälig prissättning är den prisskyldighet som kan åläggas rena grossistföretag och PTS finner inte skäl att införa någon annan, striktare, prisreglering av vertikalt integrerade företag, t.ex. strikt kostnadsorientering. PTS har utformat prisskyldigheten med beaktande av lagstiftning och förarbeten. Det saknas riktlinjer eller liknande från EU om hur ett rättvist och skäligt pris ska bestämmas.

PTS kommande kostnadsmodell utarbetas med beaktande av kommissionens Gigabit-rekommendation[3], i syfte att kunna beräkna vad som utgör ett kostnadsorienterat pris enligt en BULRIC-modell. Ett sådant pris kan beaktas som ett referenspris och en utgångspunkt för bedömningen av om en SMP-operatörs grossistpris är rättvis och skäligt. Bedömningen av vad som utgör ett rättvist och skäligt pris kommer att kräva en bedömning i det enskilda fallet varför det inte på

[3] Kommissionens rekommendation (EU) 2024/539.

förhand går att precisera exakt hur bedömningen ska gå till eller vad ett rättvist och skäligt pris skulle uppgå till.

PTS har därför inte gjort några ändringar i prisskyldigheten och skälen till prisskyldigheten (se skyldighet 8, och skälen till denna).

Skyldigheten för Telia att tillhandahålla nyckeltal upphävs

Tele2 och Telenor har invänt mot PTS förslag att upphäva skyldigheten för Telia att tillhandahålla nyckeltal. Telenor framförde att ett borttagande av skyldigheten försvårar upptäckt av diskriminering och föreslog i stället en förenklad, mindre ingripande modell som begränsar Telias administrativa börda och samtidigt säkerställer nödvändig insyn för grossistkunder och PTS.

PTS gör fortsatt bedömningen att en skyldighet om nyckeltal, som är administrativt betungande, inte är nödvändig för att kunna kontrollera om Telia uppfyller skyldigheten om icke-diskriminering. PTS har därför inte ändrat sin bedömning i (avsnitt 4.10 i utkastet till beslut för Telia.

Synpunkter som föranlett vissa ändringar

Tillträdesskyldigheten, skyldighet 1

Telia och GlobalConnect ifrågasatte att det i tillträdeskyldigheten i utkastet som publicerades i samrådet 2026 tillkommit ett krav på att tillträde ska ges till ”motsvarande anslutningspunkt” i SMP-operatörens nät när accessnätanslutningarna inte går hela vägen fram till enskilda enfamiljshus.

GlobalConnect framförde att enfamiljshus som har ett eget områdesnät i regel tillhör en samfällighet eller fiberförening som har möjlighet att förhandla för kollektivet av slutanvändare och med områdesnätet som förhandlingsmedel. Vidare finns inte sällan parallell infrastruktur i form av kabel-tv-nät som enfamiljshusen är anslutna till. Det pekades även på att det saknas en tydlig definition av vilka anslutningspunkter som avses, vilket skapar principiella problem.

Telia anförde att tillträde till en förbindelse som ansluter ett områdesnät tillhör en annan relevant marknad än den som PTS skyldigheter avser, dvs. ”fibernät som ansluter enfamiljshus (bostadshus med 1–2 hushåll)” och omfattar ”Telias samlade innehav av fiberaccessnät som ansluter enfamiljshus”.

PTS anser att det finns fog för dessa invändningar. Inte minst kan tillägget ge upphov till gränsdragningsproblem i förhållande till av vad som utgör ett lokalt tillträde. PTS har därför strukit tillägget ”motsvarande anslutningspunkt i företagets nät” i tillträdesskyldigheten (p. 2 a).

Följande stycke har därför strukits i skälen till skyldigheten, avsnitt 5.1.3.1.

”Det kan förekomma att den sista nätsträckan fram till anslutningspunkten hos slutanvändaren består av ett områdesnät som inte ägs av [Företaget]. I dessa fall ska tillträdet i stället avse [Företagets] förbindelse fram till den anslutningspunkt där [Företagets] nät ansluter till områdesnätet.”

Skyldigheten om backhaul, skyldighet 3

PTS har förtydligat att skyldigheten att tillhandahålla tillträde till backhaul endast gäller förbindelser som SMP-operatören själv äger (se skyldighet 3.1).

Skyldigheten om stödsystem för Telia, skyldighet 5

Telia invände mot kravet i p. 3 i skyldigheten om stödsystem om att Telia ska säkerställa att tillträdande operatörer har möjlighet att kontinuerligt uppdatera information i stödsystemen samt ska vid rimlig begäran från en tillträdande operatör, genomföra nödvändiga uppdateringar och ändringar av registren. Telia uppgav att kravet på att tillträdande operatörer ska kunna uppdatera och ändra information i Telias stödsystem och register föranleder ett mycket stort antal problem utöver de rent praktiska, däribland informationssäkerhets- och kvalitetsaspekter samt ansvarsfrågor kopplade till data som förekommer i bolagets stödsystem och register.

PTS finner att invändningen är relevant. PTS har därför strukit kravet i p. 3 samt skrivningen skälen under rubriken Telia ska tillgodose de tillträdande operatörernas behov av uppdaterade register i stödsystemen (avsnitt 4.5.2.3 i utkastet till beslut för Telia).

Skyldigheten om att tillhandahålla information, skyldighet 6

I skyldigheten som föreslogs i samrådet 2026 föreskrevs i p. 1 d att SMP-operatören skulle vara skyldig att tillhandahålla information om nyanlagd fiber till slutkundsadresser, inklusive information om slutkundsadresser som beställt fiberanslutning men där leverans av fiberanslutning ännu inte har skett.

Telia invände att kravet bör tas bort som en konsekvens av att skyldigheten avseende mindre anpassningar tagits bort. Tillträdesskyldigheten avser nu befintliga fiberanslutna enfamiljshus och skyldigheten inträder följaktligen först när det finns en beställningsbar faktisk fiberanslutning till en viss adress.

PTS finner att invändningen är relevant och rimlig och har därför strukit denna punkt i skyldigheten och skrivningarna i skälen om sådan information (avsnitt 5.6.2)

Skyldigheten om externt referenserbjudande, skyldighet 9

I utkastet till skyldighet i samrådet 2026 föreskrevs att en SMP-operatör ska offentliggöra förändringar av villkor i referenserbjudandet senast 90 dagar innan förändringen är avsedd att träda i kraft.

Flera aktörer framförde att 90 dagar är en för kort frist och att praxis i branschen är att ändringar i villkor meddelas minst 6 månader innan en villkorsändring ska börja

PTS finner att invändningarna är relevanta och att det finns skäl att ändra tidsfristen. PTS har i beslutsutkasten därför ändrat tidsfristen till sex månader. Se p. 7 i skyldigheten och avsnitt 5.9.2 i skälen.

Andra ändringar i utkastet till marknadsanalys och utkasten till beslut om skyldigheter

Avsnitt om trekriterietestet för marknaderna för lokalt tillträde till flerfamiljshus

PTS har i avsnitt 5.2 i marknadsanalysen, Bilaga 1, funnit att konkurrensen på marknaderna för bredbandstjänster till slutanvändare som bor i flerfamiljshus fungerar tillräckligt effektivt även i avsaknad av reglering. Denna slutsats innebär enligt PTS uppfattning att det inte är nödvändigt att genomföra ett särskilt trekriterietest. För tydlighetens skull har PTS dock lagt till ett avsnitt i marknadsanalysen, i vilket myndigheten redovisar sin bedömning av kriterierna i trekriterietestet på marknaderna för lokalt tillträde till fibernät som ansluter flerfamiljshus. Se avsnitt 6.4 i marknadsanalysen, Bilaga 1.

Nya avsnitt om priser i marknadsanalysen och utkasten till beslut

PTS har lagt till information i utkasten till beslut om hur myndigheten inom ramen för SMP-bedömningen beaktar priser på de lokala slutkundsmarknaderna samt om grossistpriser (relationsavgifter och andra avgifter) som nätägaren eller av denna externt anlitad kommunikationsoperatör tar ut i nätet. Sammanfattningsvis menar PTS att prissättningen inte i sig är ett avgörande kriterium för att bedöma om ett företag med en marknadsandel om 100 procent har betydande marknadsmakt. Se avsnitt 7.2.7 i marknadsanalysen.

I de individuella beslutsutkasten har PTS lagt till ett avsnitt, avsnitt 4.2.4 som redovisar vilka priser som tas ut i respektive nät (100 Mbit/s och 250 Mbit/s, åren 2022, 2023 och 2025). Följande redovisas

- Genomsnittliga *slutkundspriser* för bredbandstjänster i det aktuella nätet (100 Mbit/s och 250 Mbit/s, åren 2022, 2023 och 2025). För stängda nät

redovisas nätägarens slutkundspriser, inklusive eventuella nätavgifter. Prisuppgifterna har PTS samlat in från nätägarna själva eller via Bredbandsval.

- I slutliga beslut kommer även tillgängliga *grossistpriser* (relationsavgifter och ev. näthyra för 100 Mbit/s och 250 Mbit/s för åren 2022, 2024 och 2025. Priserna har samlats in av PTS från nätägarna.

  Grossistpriserna utgör enligt PTS bedömning affärshemligheter som omfattas av sekretess enligt 30 kap. 23 § offentlighets- och sekretesslagen (OSL). I anmälan till kommissionen har PTS därför valt att infoga de aktuella grossistpriserna i respektive SMP-operatörs nät i en särskild (icke-publik) bilaga till kommissionen. Detta för att underlätta hanteringen av affärskänsliga uppgifter hos kommissionen. Sekretess gäller hos kommissionen.

Nytt avsnitt om eventuell påverkan på marknadsanalysen av att nätägare har mottagit bredbandsstöd

PTS har förtydligat i marknadsanalysen att förhållandet att nätägare har mottagit bredbandsstöd inte påverkar myndighetens SMP-bedömning. Det beror på att nätägarna inte tillhandahåller någon särskild typ av tillträdesprodukt just i fiberaccessnät som byggt ut med hjälp av bredbandsstöd. I stället tillämpas samma affärsmodell i hela fibernätet. Se Bilaga 1, Marknadsanalys, avsnitt 7.2.6.

Ändringar som gäller enskilda SMP-operatörer

Kraftringen AB åläggs, i likhet med Telia och Göteborg Energi, endast skyldighet att tillhandahålla lokalt fysiskt tillträde. Anledningen till detta är att företaget endast bedriver verksamhet på passiv nivå, hyr ut svartfiber och inte har ingått exklusiva avtal med kommunikationsoperatör.

PTS har sedan samrådet 2025 kunnat konstatera att Hudiksvalls kommun, via dotterbolaget och kommunikationsoperatören Fiberstaden, och Ljungby Energi AB tillhandahåller egna slutkundstjänster. Dessa företag är alltså vertikalt integrerade Detta medför att skyldigheten om icke-diskriminering även ska gälla mellan SMP-operatörens interna verksamhet och grossistkunderna.